

Bácskai Mihály (1971–1976)

Hogyan került a Kollégiumba?

Az egyetemi felvételi eredményem alapján kerültem be. Az értesítőmben két dolog állt: felvételt nyertem a magyar-francia szakra és az Eötvös Kollégiumba. A Kollégiumot akkoriban elitképzőnek tartották, és ez nem mindig volt előny. Engem egyébként, mint utóbb kiderült, Balázs Mihály (a felvételi bizottság akkori hallgatói képviselő tagja) ajánlott be az Eötvösbe, ő maga pedig feleségével a József Attila Kollégiumban lakott. Emlékszem arra is, hogy az akkori titkár, Kürti Béla muzeológus, szintén a kollégiumi ajánlóim között szerepelt.

Akkoriban ez úgy működött, hogy a diákbizottság utána járt a szép eredményekkel bíróknak, és el is beszélgetett a jelöltekkel.

Milyen volt a kollégiumi elhelyezés?

A Kollégium akkoriban az Irinyi épület körútra néző szárnyának első emeletén volt, négy- és hatágyas szobákban laktunk, a szakok és a karok szerint teljesen vegyesen. A saját könyvtár volt a központ, ezenkívül rendelkezésünkre állt egy nagy társalgó és egy gépirószoba is, valamint vizesblokk, konyha, stb.

Milyen volt a kollégiumi tagok tanulmányi és tudományos élete?

Általában véve jól tanultunk és szép tudományos diákköri eredményeket értünk el. És egyáltalán, jó képességű hallgatók laktak az Eötvösben. A Kollégium is igyekezett ehhez hozzáadni, például Nagy Géza és Suki tanár urak egymással vitatkozva „Polgári életfilozófiák” címmel speciálkollégiumot tartottak számunkra itt a Kollégiumban. Ezenkívül angol nyelvórát szerveztek számunkra, egy nagyon kedves tanárnő (Vágvölgyiné) járt be hozzánk. Leginkább a TTK-sok érdeklődtek ez iránt a lehetőség iránt.

Hogyan működött a közösség, hogy zajlott a különféle szakosok, a lányok-fiúk együttélése?

Amikor beköltöztem, akkor csak fiúk laktak itt. 1972-ben jelentek meg a lányok, a második emeleten. A két szint között élénk kapcsolattartás folyt, ebből házasságok is születtek. Elég, ha csak arra gondolok, hogy a „frank és a font árfolyama együtt lebegett” (Frank Gábor és Font Márta). Belső összejöveteleket, bulikat tartottunk. Arra is emlékszem, Totik Vili, Kérchy Laci vagy Szabó Imre rendszeresen kitalálta úgy éjfél körül, hogy focizzunk. Ez különösen vizsgaidőszakban bizonyult jó lazításnak. Az Aradi vértanúk terére mentünk le, vagy a Tisza Lajos körútra, akkoriban még jó, ha óránként elment egy autó. Eljártunk a Sárkányba is.

Hogyan működtek az igazgatók?

Ha jól emlékszem, Novák Mihály tanár úr volt az első igazgatóm. Ő mindig visszahívta az előző igazgatókat is, Huhn Pétert és Grasselly Gyulát. Gyula bácsi

fogalom volt. Az igazgatók a diáktitkáron, a diákbizottságon keresztül is tartották a kapcsolatot a diákokkal.

Novák Mihály kemény, határozott, következetes egyéniség volt, aki ugyan nem szólt bele a mi hallgatói életünkbe, de a szabályokat betartatta. Félév végén megkérdezte, hogy miből hogy vizsgáztunk, ha négyest kaptunk valamiből, akkor bizony csóválta a fejét. . .

Nagy Géza tanár urat mind tanáromként, mind kollégiumi igazgatómként ismertem és tiszteltem. A francia egzisztencializmussal foglalkozott. Később, amikor már a JGYPK Francia Tanszékén dolgoztam, többször hívtam meg vendégelőadónak. Kollégiumi igazgatóként közvetlenebb vonalat képviselt. Emlékszem, hogy szervezett egy kirándulást a pesti Eötvös Collegiumba, mi, szegedi kolezsosok ott aludtunk a közelben lévő lakásán, nekem épp a zongora alatt jutott hely.

Hogyan működött a diákbizottság?

Két közgyűlés között vitte az ügyeket és tartotta a kapcsolatot az igazgatóval, szervezte a felvételeket. A titkár az én időmben először Kürti Béla, majd Frank Gábor lett, őket követte Bratinka Józsi.

Érezhető volt a rendszer hatása a Kollégiumban?

Szabad szellem uralkodott, őszintén elmondtuk a véleményünket. Hozzáteszem: nem a politikával foglalkoztunk, hanem a szakmával.

Hogy alakult az egyéni életpályája?

Végzés után a szentesi Horváth Mihály Gimnáziumban helyezkedem el. Mind a magyar, mind a francia szakomat tanítottam, 8 éven át. 1984-1989 között állami lektori pályázattal családommal Franciaországban éltünk. Öt éven át voltam a strasbourgi egyetemen magyar lektor. Hazajövetelem után még egy évet a szentesi gimnáziumban töltöttem, majd az akkor még főiskolaként működő Juhász Gyula Tanárképző Kar Francia Nyelv és Irodalom Tanszékének élére hívtak meg. Azóta is ott dolgozom az SZTE Pedagógusképző Karán, átjárok Szentestről.

Mit adott a Kollégium?

Kiváló társakat és a tudományos légkört: ráhangolódást, szemléletmódot, kitartást, igényességet. Furcsamód inkább a TTK-sok voltak ilyen szempontból hatással rám, gondolok például itt a Marsi Pistával és a többi vegyész kolezsos társsal való hajnalig tartó tartalmas beszélgetésekre. A bölcészek közül Csillag Andris barátommal és egykori szobatársammal pedig a szegedi egyetemi UNESCO-ban tevékenykedtünk.

*Az interjút Varga-Orvos Zoltán készítette 2010-ben Szegeden
Szerkesztette: Saródi Szilvia*